

Concluzii și propuneri

Situația copilului din afara căsătoriei a cunoscut o adevărată evoluție - de la vremurile în care nu se permitea cercetarea paternității, la cele în care, permițându-se aceasta, se recunoaște copilului din afara căsătoriei aceeași situație legală cu aceea a copilului din căsătorie.

Reglementările interne ale statelor, deși diferă, converg către același punct: nesancționarea copilului din afara căsătoriei pentru o vină care nu este a lui - vina de a nu se fi născut în căsătorie. Fie că prin legile lor recunosc dreptul mamei de a introduce acțiunea anterior nașterii sau și după, fie că-l recunosc numai după, fie că prevăd un termen de prescripție, fie un altul (un an, doi, patru...), majoritatea statelor se obligă să-și adapteze legislația lor portivit reglementărilor internaționale.

Codul român al familiei ține seama de principiul ocrotirii minorului, îl respectă pe cel al asimilării copilului din afara căsătoriei cu cel din căsătorie, iar în art. 63 prevede: “ copilul din afara căsătoriei a cărui filiație a fost stabilită prin recunoaștere sau prin hotărâre judecătorească, are, față de părinte și rudele acestuia, aceeași situație ca și situația legală a unui copil din căsătorie”. Nici în proiectul Codului civil nu sunt avute în vedere modificări substanțiale cu privire la problemele ridicate de mine.

Pentru o mai mare claritate și pentru a se pune capăt unor controverse care decurg din redactarea unor articole ale Codului familiei, s-ar putea:

- * **reformula art. 59 alin. 1:** “ Acțiunea în stabilirea paternității din afara căsătoriei aparține copilului, atunci când el este minor ea se exercită în numele său de către mamă, chiar dacă este minoră, ori de reprezentantul lui legal “.
- * **reformula art. 60 alin. 1:** “ Termenul de prescripție a acțiunii este de un an de la data nașterii copilului sau de la data când acesta și-a pierdut paternitatea anterior stabilirii ei. ”
- * **adăuga alin. 4 art. 60:** “ În cazul în care pretinsul tată reîncepe prestarea întreținerii copilului din afara căsătoriei după împlinirea termenului de prescripție pentru exercitarea acțiunii în stabilirea paternității, acesta se consideră înlăturat, prestarea întreținerii echivalând cu o mărturisire tacită a paternității.”

- * **indica expres în text de lege, finele de neprimire** : “Acțiunea în stabilirea paternității din afara căsătoriei va fi respinsă ori de câte ori :
1. non-paternitatea este stabilită în urma expertizei medico-judiciare;
 2. imposibilitatea de a fi tatăl copilului, rezultată din inexistența raportului de coabitare în epoca concepției copilului este dovedită;
 3. în cazul în care pârâtul invocă exceptio plurium concubentium, dacă și numai dacă din ansamblul probelor administrate nu se poate ajunge la concluzia paternității.”